

AOW

WAT MOET IK ERMEE

Seniorentoneel

door

MARTIN WOLF

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **AOW WAT MOET IK ERMEE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARTIN WOLF** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2026 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

De Friese Poort 106

1823 BT Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Gebruik rekwisieten veilig, lees meer bij tab voorwaarden op onze site.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Evert Werkman - 67. Evert is een eenvoudige man die 50 jaar in “de fabriek” heeft gewerkt, maar zijn pensioen is aanstaande.

Ans Werkman-Scheemda - getrouwd met Evert. 65. Ans heeft schoonmaakdwang. Ze doet veel vrijwilligerswerk en ziet op tegen het pensioen van Evert. Ze is erg bezig.

Dries van Benthem - beste vriend van Evert. 68. Dries is al met pensioen en zijn missie is Evert behoeden voor het zwarte gat waar hij zelf in terechtkwam.

Corry van Benthem-Zandman - getrouwd met Dries. 65. Corry “ziet” dingen. Veel mensen kijken raar tegen haar aan.

Henk Radersma - vriend van Evert en Dries. 66. Henk is een praatjesmaker en zzp’er die niet zuinig is geweest op zichzelf en zijn geld. Pensioen zit er voor hem niet in. Hij “huurt” geregeld de hulp in van Dries. Evert kan na zijn pensioen ook altijd bij hem terecht.

Herman / Herma van Dam - “vriendin” van Henk. 63. Herma kan gespeeld worden door een man of een vrouw, maar ze is erg mannelijk. Herma is geboren als Herman, maar nu is ze vrouw en tevens een “verlopen” zangeres die nog wat bij schnabbelt in het feesttentencircuit. Ze gaat meedoen aan een talentenjacht.

Rebecca de Jongh - vrijetijdcoach. 62. Rebecca is lifestylecoach met als specialisme “pensionado’s”. Evert heeft na zijn laatste werkdag nog recht op 4 gratis “sessies”.

DECOR:

Het stuk speelt in de eenvoudige woonkamer van Evert en Ans. Er staat een tv, een dressoir, een eettafel met stoelen, het geheel is eenvoudig ingericht.

Een deur links naar de keuken en rechts een deur naar de hal, toilet en buiten. Een raam in de achterwand met uitzicht op het tuinpad.

EERSTE BEDRIJF

(Evert zit op een krant op de stoel met zijn veiligheidsjas, helm, veiligheidsbril op de helm, gehoorbeschermers om de nek, werkhandschoenen aan, werkbroek op sokken aan de tafel te ontbijten. Hij leest ondertussen de krant.

Ans zit met een werkschort aan over sportieve kleding die je nog niet ziet. Ze smeert Everts boterhammen en doet ze in een trommeltje, ze doet koffie in de thermosfles. Ze doet alles in zijn tas samen met een sinaasappel.

De klok geeft +/- vijf voor zeven aan.)

ANS: *(zet de tas met een klap op tafel)* Zo, de laatste dag.

EVERT: *(afwezig)* Ja, zeg dat wel.

ANS: Zie je ertegenop?

EVERT: Waartegen?

ANS: Nou alles, de receptie, het moment dat je de poort uitloopt, de toespraken, dat soort dingen.

EVERT: Nee hoor, als de directeur maar niet te lang praat, want daar hebben de jongens een hekel aan.

ANS: En dan ben je morgen gepensioneerd.

EVERT: Ja, uitgewerkt als gedroogd eikenhout.

ANS: Je vindt wel wat nieuws.

EVERT: Werk bedoel je?

ANS: Nee natuurlijk niet, bezigheid bedoel ik.

EVERT: Eerst maar eens even rustig aan.

ANS: Ledigheid is des duivels oorkussen.

EVERT: Rebecca zegt dat ik eerst moet *(stottert)* acclimatiseren.

ANS: *(achterdochtig)* Rebecca? Wie is dat?

EVERT: Die werkt bij ons op kantoor, die helpt mensen die met pensioen gaan of die al lang ziek zijn.

ANS: Daar heb ik je nog nooit over gehoord.

EVERT: Nee natuurlijk niet, ik ben nooit ziek en dit is de eerste keer dat ik met pensioen ga, dus ik heb Rebecca nog niet nodig

gehad..

ANS: En nu ineens wel?

EVERT: Ze haalde mij gisteren op uit de kantine, ik had de sinaasappel nog niet eens op. Ze gaf tips.

ANS: En wat waren dat voor tips?

EVERT: Dat weet ik zo niet meer, in ieder geval moest ik het abonnement op de krant opzeggen.

ANS: Hè, de krant opzeggen? Je doet niets anders dan de krant lezen.

EVERT: Dat klopt, maar als ik de krant niet meer in de brievenbus heb liggen dan moet ik er op uit om er een te kopen en dat is goed zegt Rebecca.

ANS: Oh, en als het regent dan?

EVERT: Dan ook.

ANS: Als dat mens geen wijzere dingen weet te bedenken dan kan ze zich beter stilhouden.

EVERT: Of een hond.

ANS: Een hond?

EVERT: Ja, Rebecca zegt, als je jezelf er niet toe kunt zetten om de deur uit te gaan dan moet je een hond kopen want dan moet je wel.

ANS: Heeft dat mens wel enig idee hoeveel werk je hebt met een hond, en gesmeer en kosten? Heeft ze zelf ook een hond?

EVERT: Dat weet ik niet want ik heb haar dat niet gevraagd.

ANS: Ik denk het van niet, mooipraters zijn het die types, ik ken ze wel.

EVERT: Ze vroeg ook naar jou.

ANS: Waarom, wat heb ik er mee te maken?

EVERT: Hoe jij tegen mijn pensioen aankijkt.

ANS: Wat heb je gezegd?

EVERT: Dat ik dat niet weet.

ANS: *(snibbig)* Nee dat kun je ook niet weten want je vraagt mij niks.

EVERT: Het verandert er ook niet van, moet je maar denken.

(Buiten wordt getoeterd, het is 7 uur. Evert staat traag op, kijkt

op zijn horloge.)

Mooi op tijd. Tot vanmiddag. *(sloft af)*

ANS: *(roept hem na)* Laat je niet afschepen met een bosje bloemen, je hebt er je beste jaren versleten.

(Ans zet de tv aan en begint panisch op te ruimen, de krant gaat van de stoel, ze begint alles driftig schoon te vegen. Duidelijk is dat ze een tic heeft op dat gebied. Als "Heel Holland beweegt" begint gooit ze haar schort uit en gaat ze zeer fanatiek meedoen.)

(Dries en Corry komen binnen met versierselen.)

(Ans verhit en buiten adem) Jullie zijn vroeg. Schoenen uit, ik heb net gestofzuigd.

(Corry en Dries doen de schoenen uit. Ans legt snel kranten op de eetstoelen. Ondertussen doet ze nog steeds oefeningen.)

DRIES: Dat klopt maar wij moeten vandaag naar de psychiater.

ANS: *(hijgend)* Wat mankeer je dan?

DRIES: Mij niks maar Corry, ze ziet spoken.

CORRY: Ik zie ze niet maar ik voel ze, ze zijn om mij heen zeg maar.

DRIES: Dat dus, en omdat de medicijnen niks doen willen ze haar verder onderzoeken.

ANS: *(stopt met de oefeningen en zet de tv uit)* Morgen doe ik wel wat extra. *(aangaande Corry)* Of er wat zit dat er niet hoort zeg maar?

DRIES: Precies.

ANS: Het zou mij niks verbazen als ik hoor wat ze er soms uitkraamt.

CORRY: Ik sta erbij hoor.

DRIES: En omdat ze met deze medicijnen niet mag autorijden moet ik mee naar het ziekenhuis en daarom zijn wij wat vroeg.

CORRY: Zonder deze medicijnen mag ik ook niet autorijden want ik heb geen rijbewijs.

ANS: Wat vroeg? Het is krap aan zeven uur geweest. Evert is net weg.

CORRY: Ja wij zagen hem in het busje stappen. Wij zaten in de bosjes te wachten.

ANS: Heeft niemand jullie gezien?

DRIES: Dat geloof ik niet.

ANS: Gelukkig, anders zou ik me kapot schamen. Ik vind het prima dat jullie wat slingers ophangen en een bord maar geen gedoe en geen geknoei want ik blijf niet aan de gang met opruimen.

DRIES: *(heeft een zelfgemaakt bord "Evert is met pensioen, nu hoeft hij niks meer te doen")* Dit heb ik gemaakt.

ANS: *(leest hardop)* Evert is met pensioen, nu hoeft hij niks meer te doen. Daar komt hij snel achter. Ik verzin wel wat. Geen gehang aan de tafel.

CORRY: *(in trance)* Ik zie een toekomst waarin Evert vliegt als een vogel.

ANS: Laat me niet lachen, hij durft al niet veel en al helemaal niet te vliegen.

CORRY: Toch zie ik dat.

DRIES: Daarom moeten wij vanmiddag ook naar de psychiater.

ANS: *(bazig)* Geen punaises en geen plakband. *(af)*

DRIES: Hoe krijgen wij dat bord dan vast?

CORRY: Zet het maar voor de televisie dan ziet hij het vanzelf wel staan.

DRIES: Goed idee en aan de slingers zitten wel touwtjes denk ik.

(Dries en Corry beginnen slingers op te hangen.)

HENK: *(op in werkkleding vol zaagsel met een kratje bier, heeft de werkschoenen aan)* Goedemorgen mensen van het goede leven, jullie zijn mooi op tijd. Ik wilde even een kratje bier brengen voor de pensionado voordat ik naar de klus ga.

CORRY: Volgens mij heb je in de hondenpoep gestaan want je laat een vies spoor achter op de vloerbedekking.

HENK: Op laten drogen en dan met een vorkje wegkrabben, dat werkt het beste.

DRIES: Heb je het nog druk?

HENK: Werk zat, als je nog een keer kunt wachten moet je mij een dag helpen pannen leggen bij Harm van Goor.

DRIES: Ligt die er nog niet op? Dat zou vorig jaar al toch?

HENK: Ja maar druk druk druk, je kent dat wel.

CORRY: *(vinnig)* Dries wacht nog steeds op zijn laatste geld.

DRIES: (*vergoelijkend*) Dat valt wel mee hoor, dat komt wel goed.

HENK: Zeker. (*draait een shaggie*) Ik zit momenteel even krap maar dat is een kwestie van tijd.

CORRY: (*in trance*) Ik zie dat Dries zijn geld nooit krijgt.

DRIES: (*knipogend*) Daarom moet ze naar de psychiater.

HENK: Laat die er maar eens goed naar kijken want dit klopt niet.

DRIES: Kom je vanavond ook?

HENK: Zeker en Herma komt ook mee, die gaat als verrassing nog even zingen voor Evert, maar mondje dicht, niemand weet het nog.

DRIES: Ik zeg niks.

HENK: Nu kan het nog zo, voor niks, maar als ze straks een grote carrière heeft dan wordt het moeilijker.

CORRY: (*in trance*) Ik zie géén grote carrière voor Herma in het verschiet.

HENK: Let jij maar eens op, ze doet zondag mee aan een schlagerfestival en als ze ontdekt wordt krijgt ze zo een platencontract.

CORRY: Ik kan het mis hebben maar ik zie haar niet in de top veertig staan de komende jaren.

DRIES: Niet over dingen praten waar je geen verstand van hebt Corry.

HENK: (*heeft zijn shaggie inmiddels opgestoken*) Ik ga aan het werk, tot vanavond. (*af*)

DRIES: Je moet niet altijd zomaar van alles zeggen, daar kwets je mensen mee.

CORRY: Ik heb die gave nu eenmaal, daar doe je niks aan en het is mijn taak om mensen de waarheid te vertellen. Hoe hard die soms ook is.

DRIES: Wij praten vandaag eerst met de psychiater en dan horen wij wel wat die zegt.

CORRY: (*in trance*) Ik zie nu al dat de psychiater het een lastig geval vindt.

ANS: (*op, snuffelt*) Is hier gerookt? (*woest*) Wie is er met zulke vieze schoenen in dit huis geweest?

CORRY: Henk.

ANS: Henk? Is die helemaal van de pot gerukt? Het is klinkklare hondenpoep.

DRIES: Op laten drogen en dan wegkrabben met een vork zei Henk.

ANS: Nog schoonmaakadvies ook, ik maak zelf wel uit hoe ik mijn huis schoonmaak en ik zou het ook zeer op prijs stellen als jullie vertrekken want ik heb het hartstikke druk.

CORRY: Wij moeten ook zo weg want het is een uur rijden.

DRIES: Als er geen file staat.

CORRY: *(in trance)* Die staat er wel, bij Zwolle tien minuten vertraging.

ANS: Dat is een gok.

DRIES: Of ze heeft de radio gehoord.

CORRY: Dan niet, dan moet je het zelf maar weten. *(af)*

DRIES: Het wordt steeds erger.

ANS: Sterkte.

DRIES: Tot vanavond. *(af)*

ANS: Gadverderrie, stront en zaagsel, die vieze Henk Radersma hoeft hier van mij niet weer te komen. *(gaat af om een emmer sop te halen)*

(Rebecca op met een map. Kijkt wat rond, ziet het bord van Dries en de vlekken op de grond, ze draagt altijd een pet.)

(Ans op met emmer, borstel en doek) Hé wat nou dan, volk?

REBECCA: Dag mevrouw Werkman, neem ik aan?

ANS: Klopt, Ans Werkman. *(ze schudden elkaar de hand)*

REBECCA: Ik ben Rebecca de Jongh, met G.H. Aangenaam.

ANS: Kennen wij elkaar?

REBECCA: Ik ken u een beetje via uw man.

ANS: Evert?

REBECCA: Als Evert Werkman uw man is dan ja, inderdaad.

ANS: Dat is hij al zesenzeventig jaar.

REBECCA: Dat is een heel eind, dat is niet iedereen gegeven mevrouw Werkman.

ANS: Het gaat ook niet vanzelf hoor, het is hard werken.

REBECCA: Trouwen is niet voor niets een werkwoord.

ANS: Ga maar zitten maar ik moet eerst met de vloer aan de gang, een kameraad van Evert is hier net naar binnen gekomen met vieze schoenen.

REBECCA: Het lijkt wel hondenpoep.

ANS: Dat is het ook. Vieze beesten. *(Af maar komt direct weer op met een sopje doek en borstel. Ze gaat fanatiek de vlekken te lijf ondertussen pratend met Rebecca.)* Ik had nog sop staan.

REBECCA: Oh fijn. U vraagt zich wellicht af wat ik hier kom doen.

ANS: Ja, en waarom zo vroeg.

REBECCA: Het is vandaag een bijzondere en feestelijke dag vanwege de pensionering van uw man Evert en vanuit het bedrijf willen wij het zo zorgvuldig mogelijk afronden, vandaar.

ANS: *(poetst zich een ongeluk, hijgend)* Wat willen jullie afronden?

REBECCA: Evert heeft vijftig jaar gewerkt voor dezelfde werkgever en dat is heel uniek. Hij verdient een mooi afscheid en daarvoor hebben we nog wat aanvullende informatie nodig en die informatie heeft u waarschijnlijk voor ons.

ANS: Evert is geen man met een spannend leven hoor als je dat soms denkt.

REBECCA: Zo komt hij ook niet op mij over maar misschien heeft hij dromen of verlangens die wij niet kennen?

ANS: Dat kan maar die dromen en verlangens zijn mij ook niet bekend want Evert is geen prater.

REBECCA: Maar hij zal toch wel eens iets hebben gezegd over wat hem leuk lijkt of wat hij spannend vindt of wat hij in ieder geval niet wil?

ANS: Evert doet wat ik hem zeg dat hij moet doen en daarmee is hij tevreden. Hij komt niks tekort, op geen enkel vlak. Als je begrijpt wat ik bedoel.

REBECCA: Ik ben bang van wel. En hoe is het voor u dat hij volledig thuis komt?

ANS: Een ramp, ik zie er erg tegenop.

REBECCA: Ach, vertel, waar ziet u tegenop?

ANS: (*zit inmiddels aan de tafel*) Aan zijn permanente aanwezigheid hier in huis.

REBECCA: Begrijpelijk, begrijpelijk, u hebt uw eigen ritme en uw eigen rituelen en door de aanwezigheid van uw man wordt dat toch anders.

ANS: Precies dat, ik doe waar ik zin in heb en ik zit niet op het geloer of het commentaar van Evert Werkman te wachten.

REBECCA: U kunt ook dingen samen gaan doen.

ANS: Ben je gek, wat dan bijvoorbeeld?

REBECCA: Veel stellen vinden het fijn om bijvoorbeeld samen te fietsen.

ANS: Heb je Evert Werkman ooit op een fiets zien zitten?

REBECCA: Nee maar ik ken hem ook niet zo goed.

ANS: Je kent hem niet maar je adviseert hem wel om de krant op te zeggen en een hond te kopen.

REBECCA: (*lacht*) Dat heeft hij dus wel verteld, leuk, het zijn maar voorbeeldjes natuurlijk. Hij moet een reden hebben om op te staan, daar gaat het om.

ANS: Als hij moet plassen staat hij vanzelf wel op en ik zorg wel dat hij niet weer gaat liggen.

REBECCA: Evert heeft recht op vier sessies met mij en u bent daarbij ook van harte welkom.

ANS: Ik kijk wel, ik ben niet van het zweverige gedoe.

REBECCA: Er is niks zweverigs aan hoor, gewoon praten, dan komen de ideeën vaak vanzelf.

ANS: Kom je hier dan naartoe?

REBECCA: Het liefst wel. Ik heb geleerd dat mensen het gemakkelijkst praten in hun eigen omgeving.

ANS: Zoals ik al zei, Evert is geen prater.

REBECCA: Bij mij op kantoor heeft hij anders wel hele verhalen verteld.

ANS: Hebben wij het wel over dezelfde man?

REBECCA: Dat denk ik wel, maar ik heb ook een vraag met een zekere urgentie.

ANS: Ik ben benieuwd?

REBECCA: Iedereen die met pensioen gaat in de fabriek krijgt bij zijn of haar afscheid een cadeau. Ze mogen zelf iets aankruisen in een catalogus. Evert heeft de catalogus wel ingezien maar niks aangestreept en daarom hebben wij geen idee wat hij vandaag graag zou willen krijgen.

ANS: Daar ben je niet te vlot mee.

REBECCA: Dat is intern misgegaan en daarom ben ik ook zo vroeg op de dag hier, misschien kan ik nog iets regelen voor vanmiddag.

ANS: Waar moet ik aan denken dan, in wat voor orde van grootte?

REBECCA: *(pakt een dikke catalogus uit haar tas)* Ik heb de catalogus meegenomen, ik hoop dat u iets kunt aanwijzen wat hij graag wil hebben.

ANS: *(bladert in de catalogus)* Poeh, ik heb werkelijk geen idee.

REBECCA: Maar na zesenvestig jaar huwelijk weet u toch wel wat uw man leuk vindt?

ANS: Het klinkt misschien raar maar ik heb mij nooit zo verdiept in Everts leven. Evert doet wat ik zeg en daar is hij tevreden mee.

REBECCA: Dat denkt u.

ANS: Of heeft hij tegen jou wat anders gezegd?

REBECCA: Hij heeft heel veel gezegd maar dat is vertrouwelijk, hij heeft één keer iets gezegd dat ik niet verstond en toen heb ik het door mijn computer laten vertalen.

ANS: En dat was?

REBECCA: *(pakt kladblokje)* Ik heb het opgeschreven: "Mien Ans is gauw hellig in de kop."

ANS: Heeft hij dat gezegd?

REBECCA: Ja en mijn computer vertaalde het naar: Ans is gauw kwaad.

ANS: Wat een flauwekul, ik ben nooit kwaad als hij maar precies doet wat ik zeg.

REBECCA: Misschien wringt daar de schoen?

ANS: Wat een onzin, een man heeft sturing nodig. Dat zei mijn schoonmoeder al toen ik Evert van haar overnam. Zijn vader is net zo.

REBECCA: Hoe, net zo?

ANS: Ook zo'n watje, geen eigen mening, geen hobby's, helemaal niks.

REBECCA: Ik denk dat we niet te lang moeten wachten met een gezamenlijke sessie. Er is veel te bespreken.

ANS: Is het de bedoeling dat ik direct een cadeau aanwijs of kan het over een uur ook nog wel?

REBECCA: Als het voor tien uur lukt zou dat geweldig zijn, dan kan ik het voor vanmiddag nog in orde maken. Hij noemde zelf overigens een mobiele telefoon als cadeau maar ik denk dat ik dat verkeerd verstond, die heeft hij natuurlijk allang.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto